

Efter Inga Østergaard død kom en af hendes sønner, Jens Peder, og afleverede forskelligt til Arkivet og blandt disse nogle håndskrevne notater, som jeg gengiver nedenstående. Harry Klith 17.06.2012

Nogle strofer om herregården "Nygård" i Ejsing. Den fik senere navnet "Ejsingholm". Ejsingholm var 1660 en ladegård under Landting Hovedgård, der på dette tidspunkt havde store jordarealer, hvis grænser mod vest var Limfjorden, mod syd til Vinderupgård, langt mod øst til Kærgård i Aalskov og mod nord til Råst. I 1747 havde Ejsingholm 15½ tdh (ca. 221 tdr) men senere forøget med Remmergårdens jorder på 13½ tdh (ca. 192 tdr), der var afbyggere under Landting. I året 1804 skødte U.C. Schmidt Ejsingholm (35tdh = 500 tdl.) for 20.000 rigsdaler til Landeværnskaptajn Søren Richter, som i 1811 skødte den med 42 tdh for 55 000 rd til N.C. Lundsgaard, der senere solgte den for 51 000 rd. Senere i tiden løb havde 4 ejere skødet på gården, men i 1894 blev den afhændet for 94.000 kr. til forpagter Fr. Hansen på Nr. Vosborg, der i 1892 overdrog den til sin søn, Thorvald Hansen. Den kom derefter i storkøbmand Jeppe Schous eje, som en tid holdt bestyrer på gården, men i 1907 solgte han den med 32 tdh for 250.000 kr. til Jens Peder Jensen(Nederdahl) i Vejrum. I 1924 kom den igen i Jeppe Schous eje efter en tvangsauktion. Fr. Hansen, der overtog Nygård i 1873 havde en datter, som blev gift med godsejer P. Olufsen til Quistrup, som altså blev Axel Olufsens mor. Så da Axel Olufsen overtog "Ejsingholm" i 1924 kom den på en måde tilbage igen i familiens eje indtil udstykningen i 1936. I den tid, da Axel Olufsen ejede "Ejsingholm", var der en forvalter på gården. I kostalden var der fodermesteren, som tillige havde 3 medhjælpere. Desuden var der en svinefodermester, samt en kalverøgter. Til at passe hestene var der en staldkarl, som også måtte gøre forskellige andre ting bl.a. køre mælken hver dag til Ejsing mejeri. Desuden måtte han sørge for indbæring af brændsel både til komfuret og til folkestuens kakkelovn. En mand, som har tjent på Ejsingholm har fortalt, at når de var ved bordet i folkestuen, var der perioder hvor de talte 25, så man kan nok forstå, at der skulle tilberedes en masse føde til så mange sultne munde. En lille sjov fortælling fra den tid. Når de fik pandekager og levnede et par stykker kunne karlene finde på at hænge dem op på et søm i væggen. Til huslig hjælp var der allerførst husjomfruen, køkkenpigen, stuepigen og i en tid vist nok en barnepige. Der var 7 karle som havde deres bestilling med at følge de 7 spand heste i marken. Når d rykkede ud om efteråret i de mørke morgner længe før det blev lyst, holdt de stille ved agerenden til de kunne skimte plovfuren. Ligeså om aftenen. Ingen måtte vende hjem fra marken før det bestemte klokkeslæt. Så de holdt stille ved marken, til tiden var inde til, at de måtte komme hjem. Ja, man kan spørge, om det var produktivt. Endvidere var der som regel 3 eller 4 arbejdskarle, men i høstens travle tid, var der desuden altid nogle daglejere. Fr. Hansen solgte gården derefter til godsejer P. Olufsen, Quistrup for 450.000 kr. Samme år overtog sønnen Axel Olufsen kun 24 år gammel "Ejsingholm". Det var i hans tid, at Nygård fik navnet Ejsingholm. Gården havde i Axel Olufsens tid en størrelse på 450 tdr., men for mange år tilbage var den større "Lille Nygård" i sin tid solgt fra Ejsingholm og for ca.

200 år siden var endnu en parcel solgt fra gården. Den lå syd for Lille Nygård, det var Søndergård på i alt 20 tdr. Der hvor Søndergård ligger var der dengang en fåresti, så der må nok i sin tid også have været stort fårehold på Ejsingholm. Ejsingholm ligger på et højt punkt og med en vældig udsigt. Går man f. eks ud mod vest fra gården til det højeste bakkedrag ved Limfjorden (Nygård Hage) er man 40 m over fjorden, der er en herlig udsigt over fjorden, både til Struer, Venø, Thyholm, Jegindø, Mors og Salling. Men går man op på Ejsingholms høj, der ligger øst for gården nær vejen, der fører til Ejsing by, er yderpunkterne endnu større. Langt mod vest kan man se Nr. Nissum kirke i Skodborg herred, i øst Kobberup kirke i Fjends herred, begge kirker i Skive og adskillige andre kirker i det fede Sallingland. Den største del af jorden på Ejsingholm er fortrinligt muldjord med lerunderlag, men mod syd findes også sandjord, bl.a. hvor nu campingpladsen er placeret. I 1935 solgte godsejer Axel Olufsen Ejsingholm til Statens jordlovsudvalg og i 1936 fandt udstykning sted i alt af 36 husmandsbrug, heraf blev de 2 på hver 40 tdr ved selve hovedparcellen. Ligeledes blev 2 af brugene nok så store som de andre 14 alt efter jordens bonitet. Men den ene af dem, hvis jord nåede ud til fjorden (Magnus Andersen), solgte sin ejendom til kommunen i 1966, og i 1967 blev så selve ejendommen gjort byggemoden til campingplads foruden alt, hvad der skulle gøres ude rundt omkring. Året efter, 1968, var alt færdig til at modtage gæster. Sommerhusene skød op efterhånden, så det tog ikke lang tid, inden det mindede om en hel by. Dog er en del byggegrunde endnu ikke solgt længst oppe mod Ejsingholm.

Disse oplysninger har jeg fået af min svoger Aage Ultang. d. 22.april 1985 sign.
Inga Østergaard